

Члан 10.

Радом привредне јединице руководи директор. Директор привредне јединице је руководилац привредно-инструкторске службе.

Директор привредне јединице непосредно организује рад привредне јединице и заступа привредну јединицу и за свој рад одговара управнику установе.

Члан 11.

Одредбе прописа који се односе на књиговодство, амортизацију основних средстава, ревалоризацију основних средстава, средства резерви, техничку опремљеност и заптиту на раду, као и друге одредбе о пословању основних организација у друштвеног рада, сходно се примењују и на пословање привредних јединица, ако овим законом није друкчије одређено.

Члан 12.

Привредна јединица може код банке и других финансијских организација користити зајмове и кредите.

Уговор о кредиту за инвестициона улагања, привредна јединица може закључивати уз претходну сагласност оснивача.

Члан 13.

Финансијско пословање привредне јединице врши се преко посебног рачуна код Службе друштвеног књиговодства.

Члан 14.

Ако се из средстава привредне јединице не могу испунити обавезе које настану из пословања привредне јединице, за те обавезе одговара друштвено-политичка јединица, чији је орган основао привредну јединицу.

Члан 15.

Приход који привредна јединица оствари по подмирењу материјалних трошка, трошка амортизације, уговорних обавеза и средстава резерви, распоређује радна јединица установе уз сагласност оснивача или органа кога он овласти.

Приход из става 1. овог члана распоређује се заличну и заједничку потрошњу радника у радној јединици установе, за материјалну основу рада у привредној јединици, за накнаде и награде за рад осуђених лица и малолетних ученилаца кривичних дела, као и за друге намене предвиђене Законом о извршењу кривичних санкција.

За привредне јединице које оснива Скупштина Социјалистичке Републике Србије, сагласност у смислу става 1. овог члана, даје Извршно веће Скупштине СР Србије.

Члан 16.

Из прихода оствареног пословањем привредна јединица не плаћа порезе, доприносе и друге дажбине. Одредбе става 1. овог члана не односе се на порез на промет.

Одредбе става 1. овог члана односе се и на приходе које окружни затвор, односно затвор доставре од производне дејатности и вршења услуга.

На исплатене накнаде и награде за рад осуђених лица, и малолетних ученилаца кривичних дела не плаћају се порези и доприноси.

Члан 17.

Радници који раде у привредној јединици своја права, обавезе и одговорности остварују у радној заједници установе.

Члан 18.

Надзор над применом овог закона врши Републички секретаријат за правосуђе и општу управу.

Члан 19.

Постојеће привредне јединице дужне су да своје пословање ускладе са одредбама овог закона у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 20.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Социјалистичке Републике Србије“.

298

На основу члана 359. тачке 9. Устава Социјалистичке Републике Србије,

Председништво Социјалистичке Републике Србије донело је

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О АДВОКАТУРИ И СЛУЖБИ ПРАВНЕ ПОМОЋИ

Проглашава се Закон о адвокатури и служби правне помоћи, који је донела Скупштина Социјалистичке Републике Србије, на седници Друштвено-политичког већа од 28. јуна 1977. године.

ПР број 399

У Београду, 8. јула 1977. године

Потпредседник Скупштине СР Србије, Председништво, Ристо Јовановић, с. р. Милија Радовановић, с. р.

ЗАКОН

О АДВОКАТУРИ И СЛУЖБИ ПРАВНЕ ПОМОЋИ

I. ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом се уређује пружање правне помоћи грађанима, организацијама у друштвеног рада, са-моуправним интересним заједницама и другим самоуправним организацијама и заједницама и другим друштвеним и грађанским правним лицима у остваривању и заштити њихових права и на закону заштитованих интереса.

Пружање правне помоћи остварује се у адвокатури и служби правне помоћи коју организују општине, организације у друштвеног рада и друге самоуправне организације и заједнице.

Члан 2.

Пружање правне помоћи остварује се нарочито:

- давањем правних савета;
- састављањем поднесака (тужбе, предлоги, жалбе, представке, молбе и др.);
- састављањем исправа (уговора, тестамената и др.);
- заступањем и одбраном странака пред судовима, државним и другим органима, организацијама у друштвеног рада и другим самоуправним организацијама и заједницама;

— заступањем странака у њиховим правним пословима и односима са другим лицима (закључивање уговора и поравнивања, пријем и исплате новца, давање изјава, отказа и др.);

— пружањем правне помоћи организацијама у друштвеног рада и другим самоуправним организацијама и заједницама у изради самоуправних општих аката и др.

Члан 3.

Адвокатура врши све послове правне помоћи, а служба правне помоћи само оне послове, за које је овлашћена овим законом.

Члан 4.

Адвокати и овлашћена лица у служби правне помоћи самостални су у свом раду и имају право и дужност да у границама овлашћења предузимају радње за које сматрају да могу користити странци којој пружају правну помоћ.

II. АДВОКАТУРА

1. Основне одредбе

Члан 5.

Адвокатура је друштвена служба коју адвокати као појединци или удруженци у адвокатске радне заједнице, врше самостално у виду професионалне делатности.

Адвокати као појединци и адвокати удруженци у адвокатску радну заједницу у вршењу адвокатуре имају иста права и дужности.

Члан 6.

Самосталност адвокатуре остварује се нарочито:

- самосталним вршењем адвокатске делатности;
- организовањем и уређивањем адвокатске коморе као самосталне, самоуправне организације адвоката;
- доношењем самоуправних општих аката о раду адвокатске коморе и њених органа и о раду и понашању адвоката у вршењу адвокатуре;
- одлучивањем о пријему у адвокатуру и о престанку права на вршење адвокатуре;
- праћењем друштвених односа и појава од интереса за остваривање правне помоћи и примену закона и подношењем предлога склопиштима одговарајућих друштвено-политичких и других заједница и другим органима и организацијама за унапређење адвокатуре и правне помоћи.

Члан 7.

Адвокати имају у начелу исти друштвено-економски положај и у основи иста права и обавезе као и радници у организацијама удруженог рада, било да адвокатску делатност обављају као појединци или удруженци у адвокатске радне заједнице.

Члан 8.

Адвокати и адвокатске радне заједнице, под условима утврђеним Статутом Адвокатске коморе Србије, у пружању правне помоћи остварују сарадњу са организацијама удруженог рада и другим самоуправним организацијама и заједницама, у складу са уговором, односно самоуправним споразумом који закључује са том организацијом.

Члан 9.

Друштвено-политичке заједнице старају се о обезбеђењу материјалних услова за рад адвоката и развој адвокатуре и сарађују са адвокатским коморама ради заједничког решавања питања од значаја за материјални положај адвоката или за остваривање њихових материјалних обавеза према друштвеној заједници.

Друштвена средства могу се дати на коришћење непосредно или преко адвокатске коморе адвокатским радним заједницама и појединим адвокатима.

2. Адвокатска радна заједница

Члан 10.

Адвокати слободно одлучују о удружијању свога рада у адвокатску радну заједницу ради заједничког вршења адвокатске делатности и остваривања заједничких интереса у раду и пословању.

Члан 11.

Адвокати могу да образују адвокатску радну заједницу под следећим условима:

1. да рад удруже најмање три адвоката;
2. да располажу просторијама и другим средствима рада потребним за вршење адвокатске делатности.

Статутом основне адвокатске коморе ближе се утврђују услови за образовање адвокатске радне заједнице из тачке 2. и 3. става 1. овог члана.

Члан 12.

Адвокати удружују свој рад уговором о оснивању адвокатске радне заједнице, који се закључује у писменој форми.

Уговором из става 1. овог члана одређује се: назив, седиште и делатност радне заједнице; права и обавезе удруженih адвоката; средства која се уносе и права која се стичу по том основу; начин управљања радом, пословањем и средствима заједнице; основни стицања и распоређивања дохотка и чистог дохотка; привремени пословодни орган радне заједнице; услови за именовање пословодног органа заједнице; услови за приступање адвоката заједници, и истуцање из ње; број адвокатских приправника и радника који у радној заједници врше административне, помоћне и њима сличне послове, и друга питања од заједничког интереса за рад и пословање.

Члан 13.

Адвокати и радници који врше приправничке, административне, помоћне и њима сличне послове, своје односе у адвокатској радној заједници уређују самоуправним споразумом о међусобним правима, обавезама и одговорностима.

Самоуправним споразумом из става 1. овог члана уређују се нарочито: послови и радни задаци у радној заједници, услови у погледу квалификационе структуре радника, начин стицања и распоређивања дохотка и чистог дохотка, основи за расподелу средстава за личне дохотке и друга лична примања, начин коришћења средстава којима се врши рад у радној заједници, одговорност за вршење послова, и друга питања од заједничког интереса.

Овај самоуправни споразум не закључује се ако адвокатску радну заједницу чине само адвокати.

Члан 14.

Адвокати и радници адвокатске радне заједнице (у дјем тексту: радни људи у радној заједници), у складу са самоуправним споразумом из члана 13. овог закона, заједнички уређују односе у радној заједници: самоуправним споразумом о удружијању рада у радну заједницу, статутом радне заједнице, самоуправним општим актом којим се уређује радни однос и другим самоуправним општим актима.

Члан 15.

Адвокатска радна заједница и радни људи у њој имају положај, права, обавезе и одговорности одређене законом за организације удруженог рада друштвених делатности, ако овим законом није друкчије одређено.

Члан 16.

До закључења самоуправног споразума из члана 13. став 1. овог закона удруженци адвокати, на предлог привременог руководиоца адвокатске

9. јул 1977.

радне заједнице, одлучују о заснивању радног односа радника који обављају приправничке, административне, помоћне и њима сличне послове.

Члан 17.

Адвокатска радна заједница је друштвено правно лице са правима, обавезама и одговорностима које има на основу устава, закона, самоуправних општих аката и акта о оснивању.

Адвокатска радна заједница одговара за обавезе друштвеним средствима којима располаже.

Адвокатску радну заједницу заступа и представља пословодни орган, радне заједнице, односно лице одређено статутом.

Члан 18.

Адвокатска радна заједница уписује се у судски регистар надлежног окружног привредног суда.

Пријави за упис образовања и конституисања адвокатске радне заједнице прилаже се:

1. уговор о оснивању адвокатске радне заједнице у изворнику (члан 12. овог закона),

2. решење надлежне адвокатске коморе о упису надруженог адвоката у именик адвоката, у препису овереном од стране органа надлежног за оверу (члан 31. закона),

3. друге исправе и докази, законом прописани за упис радних заједница у судски регистар.

Члан 19.

Удруженi адвокати задржавају право својине на средствима рада која су унели у радну заједницу, а право на накнаду по основу тих средстава и друга права и обавезе уређују се грађанско-правним уговором (закуп и сл.) између адвоката и адвокатске радне заједнице.

Члан 20.

Доходак остварен у адвокатској радној заједници, као и средства која по другом основу стекне радна заједница, друштвена су својина.

Члан 21.

Адвокатска радна заједница има право да се користи друштвеним средствима и да управља њима под условима под којима се друштвеним средствима користе и њима управљају радници у организацијама удруженог рада друштвене делатности у складу са законом.

Члан 22.

Радни људи у радној заједници на основу свог рада равноправно одлучују о коришћењу и управљању средствима, на која адвокати имају право својине, у складу са уговором о оснивању адвокатске радне заједнице, и самоуправним споразумом из члана 13. овог закона.

Члан 23.

Радни људи у радној заједници, за учињене повреде радних обавеза и угледа адвокатуре, одговарају пред дисциплинском комисијом адвокатске радне заједнице.

Адвокатска радна заједница дужна је да својим самоуправним општим актом утврди теже и лакшие повреде радних обавеза и угледа адвокатуре, поступак за утврђивање дисциплинске одговорности и изрицање дисциплинских мера, рокове застарелости покретања и вођења поступка и рокове застарелости извршења тих мера, као и начин извршења изречених мера.

Члан 24.

У адвокатској радној заједници могу се заснивати само такви односи који су у складу са самосталним и независним вршењем адвокатске делатности као са давнноправним положајем адвоката у радној заједници.

Члан 25.

У радној заједници адвокат, у границама пуномоћа које гласи на име, сам одлучује која ће правна средства употребити у корист странке и на који ће начин вршити заступање странака.

Све исправе или поднесци састављени у адвокатској радију заједници, поред назива радне заједнице, морају имати потпис и штампиль адвоката који их је саставио.

Члан 26.

Адвокатска радна заједница престаје:

1. споразумом адвоката који су удружили свој рад;
2. када се број тих адвоката смањи испод три, ако се у року од шест месеци овај број не попуни;
3. у другим случајевима предвиђеним законом.

Члан 27.

У случају престанка адвокатске радне заједнице у смислу члана 26. тачке 1. и 2. овог закона, спроводи се поступак редовне ликвидације.

Члан 28.

Адвокатска комора Србије прати рад адвокатских радних заједница и стара се да се развијају на начелима самоуправљања.

Адвокати који су удружили рад у адвокатску радну заједницу, дужни су да почетак рада радне заједнице пријаве надлежној основној адвокатској комори.

3. Услови за вршење адвокатске делатности

Члан 29.

Адвокатуром може да се бави само лице уписано у именик адвоката надлежне основне адвокатске коморе.

Право на упис у именик адвоката има лице које испуњава следеће услове:

1. да је држављанин Социјалистичке Федеративне Републике Југославије;
2. да је пословно способан;
3. да је завршио правни факултет;
4. да је положио правосудни испит односно други испит који је изједначен са правосудним испитом;
5. да је као дипломирани правник провео на раду код адвоката, суда, јавног тужилаштва, јавног праобранилаштва или друштвеног праобраниоца самоуправљања најмање две године или укупно три године на правним пословима код других државних органа, организација удруженог рада или других организација и заједница;
6. да је морално-политички подобац за вршење адвокатуре, што се утврђује у складу са општим друштвеним мерилима и кодексом професионалне адвокатске етике.

Члан 30.

Лица која су била редовни професори правних наука на факултетима, судије Савезног суда, председници и судије уставних, врховних и виших привредних судова, савезни, републички и покрајински јавни тужиоци и њихови заменици, републички и покрајински јавни праобраниоци и њихови заменици, као и републички и покрајински друштвени праобраниоци самоуправљања и њихови заменици имају право на упис у именик адвоката и без положеног правосудног испита, ако испуњавају остале услове из овог закона.

Члан 31.

У именик адвоката уписује се, без испитивања услова за упис, адвокат који мења седиште адвокатске канцеларије без прекида у вршењу адвокатске делатности.

Члан 32.

О захтеву за упис у именик адвоката одлучује основна адвокатска комора, на чијој територији адвокат жели да обавља адвокатску делатност.

Подносилац захтева дужан је да поднесе доказе да испуњава услове за упис у именик адвоката и да назначи место у коме жели да обавља адвокатску делатност.

Члан 33.

Против решења којим се одбија захтев за упис у именик адвоката подносилац захтева може да изјави жалбу Адвокатској комори Србије у року од 15 дана од пријема решења.

Против решења Адвокатске коморе Србије може се покренути управни спор пред Врховним судом Србије.

Члан 34.

Одлучивање о захтеву за упис у именик адвоката одложиће се ако је против подносиоца захтева покренута истрага или подигнута оптужница за кривично дело које би га могло чинити морално неподобним за вршење адвокатуре, а може се одложити и ако је против њега локренут поступак због теже повреде радне дужности.

Члан 35.

Ако је захтев за упис одбијен због тога што подносилац није морално-политички подобан за вршење адвокатуре, нов захтев може да се поднесе по истеку две године од доношења решења којим је претходни захтев правноснажно одбијен.

Члан 36.

Ако се после одобрених уписа сазна да нису постојали услови за упис у именик адвоката — основна адвокатска комора обавља поступак за упис.

У обновљеном поступку примењују се одредбе Закона о управном поступку.

Члан 37.

Лице коме је одобрен упис у именик адвоката има право и дужност да у року од 30 дана од дана уписа пред председником основне адвокатске коморе или његовим замеником да свечану изјаву следеће садржине:

„Свешчано изјављујем да ћу у дужност адвоката вршити савесно, да ћу се у свом раду придржавати устава, закона и других прописа, као и статута коморе и кодекса професионалне адвокатске етике и да ћу при свим својим поступцима чувати углед адвокатуре“.

Члан 38.

Право на вршење адвокатуре стиче се уписом у именик адвоката и давањем свечане изјаве из члана 36. овог закона.

Право из става 1. овог члана не може да остварује лице које је у радном односу ван адвокатуре.

4. Права и дужности адвоката

Члан 39.

Адвокат је дужан да савесно пружа правну помоћ у складу са законом и Кодексом професионалне адвокатске етике.

Адвокат је дужан да чува као тајну оног што му је странка поверила.

Адвокат не мора сведочити о ономе што му је странка у пружању правне помоћи поверила, а не може бити саслушан као сведок о ономе што му је откривљен поверио као свом браниоцу.

Члан 40.

Адвокат је дужан да пружа правну помоћ странцима која му се за такву помоћ обрати.

Адвокат може одбити да пружи правну помоћ ако би то било од штете по интересе странке и ако би пружање правне помоћи било у супротности са одредбама поступка.

Адвокат је дужан да одбије пружање правне помоћи ако је у истој ствари пружио правну помоћ противној странци, он или адвокат из исте канцеларије односно адвокатске радне заједнице, или је био адвокатски приправник код неког од њих или је у истој ствари већ поступао као судија, јавни тужилац, јавни правоборилац, друштвени правоборници или самоуправљања, управни или истражни орган.

Адвокат који откаже пуномоћје у току поступка из разлога наведених у ставовима 2. и 3. овог члана, дужан је да настави са пружањем правне помоћи и после отказивања ако је потребно да се од странке отклони каква штета, али најдуже 30 дана по саопштењу отказа.

Члан 41.

Адвокат је дужан да по престанку заступања преда странци на њен захтев све њене списе и исправе.

Статутом или другим самоуправним општим актом адвокатске коморе одређују се, у складу са прописима о чувању архивске грађе, близи услови и рокови за чување поједињих врста списка и исправа странака.

Члан 42.

Адвоката у пружању правне помоћи може да замени други адвокат или адвокатски приправник који је на пракси код њега односно са њим у истој адвокатској радној заједници, ако законом није друкчије одређено.

Адвоката као браниоца у кривичном поступку који се води за кривично дело за које се по закону може изрећи казна затвора у трајању преко пет година или тежа казна, може заменити адвокатски приправник само ако има положен правосудни испит.

Адвоката у парницима о имовинско-правним захтевима у којима вредност спора пређази 50.000 динара може заменити адвокатски приправник само ако има положен правосудни испит.

Члан 43.

Адвокат не може бити притворен због кривичног дела учиненог у вршењу адвокатске дужности без претходног одобрења већа суда код кога се води поступак због тог кривичног дела.

Претрес просторија адвоката може се извршити само на основу наредбе истражног судије у кривичном поступку који се води против адвоката.

Члан 44.

Адвокат има право на награду за свој рад и на накнаду трошкова у вези са извршеним радом.

У сопственој ствари адвокат нема право на накнаду.

Тарифу о наградама за рад адвоката прописује Адвокатска комора Србије у сагласности са Извршним већем Скупштине Социјалистичке Републике Србије или органом које оно одреди.

Члан 45.

Награда и накнада трошкова за рад који адвокат обави на подручју друге републике односно по-крајине утврђује се према Тарифи која важи на територији те републике односно по-крајине, ако се адвокат и странка нису споразумели да се примени Тарифа Адвокатске коморе Србије.

Члан 46.

Адвокат је дужан да стави свој потпис и печат на сваку исправу или поднесак који је саставио он сам или који је састављен у његовој канцеларији односно адвокатској радној заједници.

Члан 47.

Свака адвокатска канцеларија односно адвокатска радна заједница има свој назив и печат. Назив адвокатске канцеларије односно адвокатске радне заједнице мора бити видно истакнут на згради у којој се она налази.

Члан 48.

Адвокат је дужан да води пословне књиге прописане законом и самоуправним општим актом које море.

Члан 49.

Адвокат који је уписан у именик адвоката на подручју друге социјалистичке републике односно покрајине има право да врши адвокатуру и на територији на којој се примењује овај закон.

5. Привремена забрана и престанак вршења адвокатске делатности

а) Привремена забрана вршења адвокатске делатности

Члан 50.

Адвокату ће се привремено забранити вршење адвокатске делатности ако је против њега одређен притвор.

Адвокату се може привремено забранити вршење адвокатске делатности ако је против њега по кренут кривични или дисциплински поступак за радњу која га чини неподобним за вршење адвокатске делатности, или ако се дисциплински поступак не може успешно спровести без примене забране вршења адвокатске делатности.

Одлука о привременој забрани вршења адвокатске делатности може се донети и када је обновљен поступак за упис у именик адвоката због разлога из члана 34. овог закона.

Обустави вршења адвокатске делатности одлучује основна адвокатска комора по сопственој иницијативи или на предлог дисциплинског тужиоца или дисциплинског суда.

Члан 51.

Решењем о привременој забрани вршења адвокатске делатности одређује се и трајање забране.

Привремена забрана вршења адвокатске делатности престаје када престану разлози због којих је забрана била одређена.

Члан 52.

Право на накнаду штете због неоправдане привремене забране вршења адвокатске делатности оставља се по општим правилима о одговорности за штету, у складу са статутом основне адвокатске коморе.

б) Престанак вршења адвокатске делатности

Члан 53.

Адвокат престаје да врши адвокатску делатност:

1. ако се по његовом захтеву брише из именика адвоката — од дана достављања решења;
2. ако изгуби држављанство Социјалистичке Федеративне Републике Југославије — од дана када је правоснажно утврђен губитак држављанства;
3. ако буде лишен пословне способности — од дана када је правоснажно одлучено о лишењу пословне способности;
4. ако му је одлуком суда или другог органа забрањено бављење адвокатуром — од дана достављања правоснажне одлуке;
5. ако му је изречена дисциплинска мера брисања из именика адвоката — од дана уручења коначне одлуке о брисању;

6. ако је правоснажном пресудом осуђен за кривично дело на казну затвора дужу од шест месеци — од дана ступања на издржавање казне;

7. ако не врши адвокатску делатност без оправданог разлога дуже од шест месеци — од дана достављања правоснажног решења основне адвокатске коморе;

8. ако заснује радни однос ван адвокатуре — од дана ступања на рад;

9. ако се утврди да није морално-политички подован за вршење адвокатске делатности (члан 29. став 2. тачка 6. овог закона) — од дана достављања коначног решења о престанку права на вршење адвокатуре.

Члан 54.

Адвокату који привремено не врши адвокатску делатност због болести, одсуства или других разлога, као и адвокату коме је изречена привремена забрана вршења адвокатске делатности, основна адвокатска комора уз сагласност адвоката одређује другог адвоката који ће привремено да га замењује.

Основна адвокатска комора одређује адвоката који ће да оконча послове адвокатске радне заједнице која је престала са радом односно адвоката који је престао да врши адвокатску делатност.

6. Дисциплинска одговорност адвоката и адвокатских приправника

Члан 55.

Адвокати и адвокатски приправници лично су одговорни за савесно вршење адвокатуре и за чување њеног угледа.

Члан 56.

За утврђивање повреде дужности и угледа адвокатуре, утврђивање одговорности и изрицање мера за те повреде, у основној адвокатској комори обраzuje se дисциплински суд.

За одлучување по жалбама против одлуке дисциплинског суда основне адвокатске коморе, обраzuje se дисциплински суд при Адвокатској комори Србије.

Члан 57.

За повреде дужности и угледа адвокатуре може се изрећи једна од следећих мера:

- опомена;
- новчана казна;
- брисање из именика адвоката, односно из именика адвокатских приправника.

Члан 58.

Износ новчане казне не може бити мањи од 500 динара ни већи од 5.000 динара.

Средства новчаних казни представљају приход фонда за стипендирање и кредитирање адвоката и адвокатских приправника (члан 97. овог закона).

Члан 59.

Мера брисања из именика адвоката односно адвокатских приправника не може трајати краће од шест месеци или дуже од пет година.

Мера брисања из именика адвоката односно адвокатских приправника може се изрећи само за те же повреде дужности и угледа адвокатуре.

Члан 60.

Статутом Адвокатске коморе Србије утврђује се: састав дисциплинских судова, услови и начин избора и разрешења судија; теже и лакше повреде дужности и угледа адвокатуре, поступак за утврђивање дисциплинске одговорности и изрицање дисциплинских мера, као и начин извршења изреченih mera.

Члан 61.

Застарелост покретања дисциплинског поступка наступа истеком једне године од дана учињене повреде дужности и угледа адвокатуре, ако та повреда има обележје кривичног дела — од дана сазнања за извршено кривично дело.

Члан 62.

Застарелост извршења дисциплинских мера, наступа по истеку шест месеци од дана правоснажности одлуке о изреченој мери.

Члан 63.

Застарелост се прекида сваком радњом која се предузима ради покретања дисциплинског поступка или извршења дисциплинске мере.

После сваког прекида застарелости рок почиње поново да тече, али она у сваком случају настаје када протекне двапут онолико времена колико се по овом закону тражи за застарелост покретања дисциплинског поступка односно извршења изречене мере.

Члан 64.

У дисциплинском поступку против адвоката и адвокатских приправника сходно се примењују одговарајуће одредбе Закона о кривичном поступку, ако овим законом или Статутом Адвокатске коморе Србије није друкчије одређено.

Члан 65.

Против другостепене одлуке којом је изречена дисциплинска мера брисања из именика адвоката, односно адвокатских приправника, окривљени може поднети захтев за судску заштиту Врховном суду Србије у року од 15 дана од дана пријема одлуке.

Члан 66.

Захтев за судску заштиту може се поднети:

1. због погрешне примене материјалног права;
2. због повреде одредба поступка које су биле или могле бити од утицаја на доношење законите и правилне одлуке;
3. због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Члан 67.

О захтеву за судску заштиту Врховни суд Србије решава у нејавној седници.

Захтев за судску заштиту не одлаже извршење изречене дисциплинске мере, али на захтев окривљеног, веће Врховног суда Србије може одложити или прекинути извршење до окончања поступка о захтеву, ако постоје основни разлози на основу којих се може закључити да ће се удововољити захтеву.

У поступку пред Врховним судом Србије по захтеву за судску заштиту сходно се примењују одредбе Закона о управним споровима, ако овим законом није друкчије одређено.

Члан 68.

Ако суд установи да је захтев основан, поништиће одлуку о изреченој дисциплинској мери.

7. Адвокатски приправници**Члан 69.**

Адвокатски приправник се оспособљава за самостално вршење адвокатске делатности радом на правним пословима у адвокатској канцеларији или у адвокатској радној заједници.

Члан 70.

Право на упис у именик адвокатских приправника има лице које испуњава следеће услове:

1. да је држављанин Социјалистичке Федеративне Републике Југославије;
2. да је дипломирани правник;

3. да је пословно способан;

4. да је закључио уговор са адвокатом, односно да је засновао радни однос у адвокатској радној заједници.

У именик адвокатских приправника не може да се упиши лице које испуњава услове за упис у именик адвоката.

Члан 71.

Адвокатски приправник може да замењује адвоката код кога је на пракси и кад је овај овлашћен да замењује другог адвоката.

Адвокатски приправник који приправничку праксу обавља у адвокатској радној заједници може да замењује све адвокате те радне заједнице.

Адвокатски приправник не може да замењује адвоката у заступају странке чијег је противника заступа адвокат код кога је приправник раније био на пракси.

Члан 72.

Адвокатски приправник је дужан да ради по упутствима и у оквиру овлашћења добијених од адвоката.

Адвокатски приправник не може самостално и за свој рачун да врши послове адвокатске делатности.

Члан 73.

Адвокатски приправник који на основу уговора обавља приправничку праксу код адвоката има сва права и обавезе која имају лица у радном односу код последаваца, у складу са колективним уговором.

Члан 74.

Основна адвокатска комора утврђује програм обуке адвокатских приправника:

Члан 75.

Ако се накнадно утврди да адвокатски приправник није испуњавао услове за упис у именик адвокатских приправника, основна адвокатска комора решењем поништава упис.

У случају из става 1. овог члана, време које је приправник провео на раду не признаје се у приправничку праксу.

Члан 76.

Адвокатском приправнику престаје приправничка праракса ако ни после две године од стицања права на полагање правосудног испита не положи овај испит.

Члан 77.

Права и дужности адвокатских приправника имају и дипломирани правници на праракси код адвоката, односно у адвокатској радној заједници, која се остварује у оквиру сарадње са организацијама удруженог рада и другим самоуправним организацијама и заједницама.

Члан 78.

На адвокатске приправнике сходно се примењују одредбе овог закона о упису у именик адвоката о праву на вршење адвокатуре, о правима и дужностима адвоката, као и о привременој забрани и прекиду права на вршење адвокатске делатности.

III. СЛУЖБА ПРАВНЕ ПОМОЋИ**Члан 79.**

У циљу стварања услова за потпуније пружање правне помоћи општине могу у складу са законом организовати пружање правне помоћи грађанима на својој територији (служба правне помоћи).

Две или више општине могу организовати заједничку службу правне помоћи.

Члан 80.

Актом о организовању службе правне помоћи одређује се нарочито: положај службе правне помоћи, ближи задаци и послови, унутрашња организација, случајеви у којима може да се пружа правна помоћ и у којим случајевима се она пружа без накнаде, висина накнаде за услуге у пружању правне помоћи, начин финансирања као и друга питања од значаја за пружање правне помоћи.

Висина накнаде за услуге које пружа служба правне помоћи не може бити већа од висине награда прописаних Тарифом о наградама за рад и накнадама трошкова адвоката.

Члан 81.

Организације удруженог рада, самоуправне интересне заједнице и друге самоуправне организације и заједнице, као и синдикат, могу образовати посебну или заједничку службу правне помоћи за своје раднике, односно чланове, у складу са овим законом.

Члан 82.

Служба правне помоћи може вршити следеће послове правне помоћи:

- давање правних савета;
- састављање поднесака (тужби, предлога, жалби, представки, молби и др.);
- састављање исправа (уговора, тестамента и друго);
- заступање странака пред судовима, државним органима, другим органима и организацијама и заједницама у случајевима утврђеним актом о организовању односно образовању службе правне помоћи.

Ако у седишту суда нема довољно адвоката, за браниоца окривљеном може се потсавити и радник запослен у служби правне помоћи, ако је дипломирани правник и ако је способан да окривљеном пружи правну помоћ у одбрани.

Члан 83.

Служба правне помоћи прати и проучава друштвене односе и појаве од интереса за остваривање правне помоћи и примену закона и о томе обавештава скупштину одговарајуће друштвено-политичке заједнице и друге органске и организације.

Члан 84.

Послове правне помоћи у служби правне помоћи могу вршити дипломирани правници, а заступање само дипломирани правници који имају положен правосудни испит или који су у правим изједначени са лицима која имају правосудни испит.

Вршење послова у служби правне помоћи може се поверити адвокатима, односно адвокатској радијој заједници на основу уговора закљученог са скупштином, односно синдикалном организацијом.

У случају из става 2. овог члана, послове из делокруга службе правне помоћи адвокат може вршити само у просторијама те службе.

Члан 85.

Овлашћено лице у служби правне помоћи дужно је да стави печат те службе на сваку исправу или поднесак који је састављен у служби правне помоћи и да га потпише.

Овлашћено лице у служби правне помоћи самостално је у пружању правне помоћи и у границима пуномоћија одлучује која ће правна средства употребити у корист странке и на који начин ће вршити заступање странке.

Члан 86.

На лица која врше послове из члана 82. овог закона сходно се примењују одредбе чланова 39, 40. и 41. овог закона.

IV. АДВОКАТСКА КОМОРА

Члан 87.

Адвокатске коморе су обавезне професионалне организације адвоката које се оснивају за подручје једне или више међупротшинских регионалних заједница, односно града Београда и представљају основни облик организовања адвоката (у даљем тексту: основне адвокатске коморе).

Адвокатска комора Србије утврђује својим Статутом подручје за које се оснивају основне адвокатске коморе.

Чланови основне адвокатске коморе су адвокати који имају седиште адвокатске канцеларије на подручју те коморе, било да адвокатску делатност врше као појединци или удруженi у адвокатску заједницу.

Члан 88.

Све основне адвокатске коморе на територији СР Србије ван аутономних покрајина, удружују се у Адвокатску комору Србије.

Основне адвокатске коморе и Адвокатска комора Србије имају својство правног лица.

Члан 89.

Основна адвокатска комора одлучује о праву на упис у именик адвоката и о престанку права на вршење адвокатуре.

Члан 90.

Адвокатска комора доноси, у складу са законом, статут и друга самоуправна акта којима се уређује организација, рад и друга питања од значаја за унапређење адвокатуре.

Члан 91.

Статутом основне адвокатске коморе уређује се:

- унутрашња организација и рад коморе и њених органа;
- садржина и начин вршења именика адвоката;
- начин остваривања јавности и одговорности у раду коморе и њених органа;
- врста и садржина других самоуправних општих аката коморе, надлежност и поступак за њихово доношење и измену;
- друга питања од значаја за организацију и рад коморе.

Члан 92.

Статутом Адвокатске коморе Србије уређује се:

- унутрашња организација и рад коморе и њених органа;
- начин остваривања јавности и одговорности у раду коморе и њених органа;
- врста и садржина других самоуправних општих аката коморе, надлежност и поступак за њихово доношење и измену;
- међусобни односи адвокатских комора;
- права и дужности адвоката и адвокатских приправника и њихова одговорност према адвокатској комори;
- начин и услови остваривања сарадње са организацијама удруженог рада и другим самоуправним организацијама и заједницама;
- друга питања предвиђена овим законом као и она која су од интереса за организацију и рад адвокатске коморе.

Члан 93.

На статут основне адвокатске коморе даје сагласност скупштини међупротшинске регионалне заједнице на чијој се територији налази седиште коморе, односно Скупштина града Београда, а на статут Адвокатске коморе Србије — Скупштина Социјалистичке Републике Србије или орган који она одреди.

Члан 94.

Адвокатска комора Србије доноси Кодекс професионалне етике адвоката.

Кодексом професионалне етике утврђују се општа правила о раду адвоката у вршењу адвокатуре, основне моралне и друге норме о понашању адвоката према лицима чији се правни интереси заступају и према друштвеној заједници, основне норме о одговорности адвоката, као и друга правила чији је циљ обезбеђење савесног вршења адвокатуре.

Члан 95.

Адвокатска комора Србије сарађује са адвокатским коморама аутономних покрајина ради остваривања заједничких ставова у питањима која су од значаја за адвокатуру и службу правне помоћи.

Адвокатска комора Србије може споразумно са адвокатским коморама аутономних покрајина да оснива заједничке органе и да утврђују заједничке ставове о питањима за које се оцени да је то потребно.

Члан 96.

Адвокатска комора Србије одлучује о удружињу са адвокатским коморама из других република и аутономних покрајина у заједничку организацију адвокатских комора Југославије.

Члан 97.

При Адвокатској комори Србије образује се фонд за стипендирање адвокатских приправника који обављају праксу, односно који намеравају да отворе сопствене канцеларије, као и за кредитирање адвоката који се удружују ради оснивања адвокатске радне заједнице. Средства фонда се формирају из улога адвоката и адвокатских радних заједница и помоћи друштвено-политичких заједница, самоуправних интересних заједница и грађана, као и других прихода утврђених овим законом.

Средства фонда могу да се користе и за стипендирање студената који би се бавили адвокатуром.

Пословање фонда, начин и услови стипендирања и кредитирања, регулишу се посебним самоуправним општим актом Адвокатске коморе Србије.

Члан 98.

Адвокатске коморе обавештавају скупштине одговарајућих друштвено-политичких заједница и међуопштинске регионалне заједнице, по својој иницијативи или на њихов захтев, о проблемима рада адвокатуре и њеним потребама, као и другим питањима која се односе на пружање правне помоћи и предлажу мере за њено унапређење.

Скупштина друштвено-политичке заједнице и њени извршни органи могу указивати адвокатским коморама на појединачна питања у вези са вршењем адвокатуре и предложити да се та питања размотре у комори и њеним органима.

Члан 99.

Адвокатске коморе су дужне да на захтев Републичког секретаријата за правосуђе и општу управу достављају тражене извештаје и податке о свом раду.

V. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 100.

Даном ступања на снагу овог закона престаје да важи Закон о адвокатури и другој правој помоћи („Службени гласник СРС”, бр. 51/71).

Члан 101.

Адвокатска комора Србије дужна је да у року од једне године од ступања на снагу овог закона

усклади статут и друга самоуправна општа акта са овим законом, а основне адвокатске коморе и адвокатске радне заједнице најкасније до 11. децембра 1978. године.

Члан 102.

Захтеви за упис у именник адвоката и адвокатских приправника који нису решени до ступања на снагу овог закона, реције се по овом закону, а поступак оснивања адвокатских радних заједница, који није окончан до ступања на снагу овог закона, наставиће се по одредбама овог закона.

Члан 103.

Ступањем на снагу овог закона, престаје надлежност досадашњих дисциплинских комисија основних адвокатских комора.

Дисциплински поступак покренут пре ступања на снагу овог закона, ако није окончан у првом степену, наставиће се пред дисциплинским судом основне адвокатске коморе по одредбама свог закона.

Дисциплински поступак пред другостепеним органима који није окончан до ступања на снагу овог закона, окончаће се по досадашњим прописима.

Члан 104.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Социјалистичке Републике Србије“.

299

На основу члана 359. тачке 9. Устава Социјалистичке Републике Србије,

Председништво Социјалистичке Републике Србије донело је

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИСКОРИШЋАВАЊУ И ЗАШТИТИ ИЗВОРИШТА ВОДОСНАБДЕВАЊА

Проглашава се Закон о искоришћавању и заштити изворишта водоснабдевања, који је донела Скупштина Социјалистичке Републике Србије, на седници Већа удруженог рада од 28. јуна 1977. године, на седници Већа општина од 28. јуна 1977. године и на седници Друштвено-политичког већа од 28. јуна 1977. године.

ИП број 393
У Београду, 8. јула 1977. године

Потпредседник Скупштине СР Србије, Председништва, Ристо Јовановић, с. р. Милија Радовановић, с. р.

ЗАКОН

О ИСКОРИШЋАВАЊУ И ЗАШТИТИ ИЗВОРИШТА ВОДОСНАБДЕВАЊА

I. ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом уређује се режим искоришћавања и заштите изворишта која су од општег интереса за снабдевање водом становништва и индустрије на територији Републике ван територија аутономних покрајина (у даљем тексту: изворишта).